



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. június 2.
(vasárnap)**

Horváth Géza

A MIATYÁNK VIII. – DE SZABADÍTS MEG MINKET A GONOSZTÓL

Énekek: 298,1,6; 230; 483,14; 471,1,4

Lekció: Ef 6,10-18

Alapige: Mt 6,13b

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, áldunk és dicsőítünk, magasztalunk Téged minden hűségért és kegyelmedért, melyet irányunkban megmutattál és megmutatsz. Köszönjük Neked, hogy mint Krisztus népe gyűlhettünk egybe. Engedd, hogy szívünkben valóban nagy öröm legyen, és ez az öröm mindnyájunkat hadd töltsön el. Az a felett való öröm, hogy milyen könyörülő Isten vagy Te; hogy milyen szabadulást készítettél az ember számára; hogy milyen lehetőséget adtál elénk, amikor Jézus Krisztust elküldted erre a földre, azért, hogy az Ördög munkáit lerontsa, és megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.

Valóban belesodálkozunk ebbe az áldott csodába, amit tettél velünk, és abba, hogy milyen drágán munkáltad ezt: Jézus Krisztusnak szenvednie kellett, és meg kellett halnia a Golgota keresztyén. Oda kellett adnia a maga életét váltásul sokakért, hogy Benne legyen a mi bűnbocsánatunk és üdvösségünk, hogy Rá tekintve könyöröghessünk és imádkozhassunk. Dicsőítjük Őt, mint aki ott van a Te jobboldon, és köszönjük, hogy a mögöttünk lévő héten azt ünnepelhetjük, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus, testileg ott van a mennyben. Köszönjük, hogy ott dicsőségesen uralkodik, kormányozza és igazgatja az Ő népét, őrzi és

védi az Ő juhait. Magasztalunk Téged, hogy közben Szentlelkére, igéjére, fenségére nézve pedig nem távozik el tőlünk, mert velünk van minden napon a világ végezetéig.

Ezért engedd, Urunk, hogy mi is odaemeljük tekintetünket, ahol a mi Főpásztorunk van, a mennyre, hogy mi is odatekintsünk most, és ne a földiekre, amik foglalkoztatnak, bántanak, vagy éppen keserítenek bennünket. Engedd, hogy még az örömeink se akadályozzák meg azt, hogy a mennybe tekintsünk, sóvárogván. Nemcsak Jézus Krisztus elmenetelében gyönyörködve és annak hasznában bízva, hanem visszajövetelét várva tekintsünk mi is a mennybe, és mint gyülekezet, együtt tudjuk kiáltani: „Bizony, jövel Uram Jézus.” Mi is hadd mondjuk, Urunk: jöjj! Jöjj vissza és hozz nekünk kegyelmet!

Köszönjük Neked, hogy összegyűjtöttél a Te neved imáadására és magasztalására. Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg minket könyörgésünkben!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét olvasom a Máté írása szerinti evangélium 6. fejezetéből, a 13. vers közepéről, ahol így van megírva Isten igéje: „... *de szabadíts meg minket a gonosztól.*”

Kedves testvérek, már hetek óta egy sorozat tanúi lehetünk itt a templomban, az istentiszteleten, tudniillik, a Miatyánk magyarázatával foglalkozunk, mert ezt az imádságot nagyon sokszor gépiesen elmondjuk, elhadarjuk anélkül, hogy tudnánk, mi is van egy-egy kérdés vagy egy-egy mondatrész mögött. Valakik azt mondják, hogy a Miatyánknak nem is hat kérése van, hanem hét, mert különveszik azt, amiről a múlt alkalommal volt szó, hogy „ne vígy minket kísértésbe”, és azt, hogy „de szabadíts meg a gonosztól”. Valakik pedig ezt egy kérésnek veszik, hogy „ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól”. Teljesen mindegy, mert jelentése és jelentősége is ugyanakkora, akár hat kérésnek vesszük, akár hét kérésre osztjuk a Miatyánkot.

A múlt vasárnap még egyet nem említettem: a kísértésről csak úgy volt szó, mint a Sátán gonoszra való csábításáról, de a Bibliában Jézus is azt mondja: „meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!” Egy mondattal szeretnék rá válaszolni, hogy mit jelent a Bibliában az, amikor valaki az Urat kísérti. Így van ez a Mózes könyvében például, amikor azt olvassuk: a ti Atyáitok megkísértették Istent a pusztában. Az elégedetlenkedéssel, a torzsalkodással, a viszályokkal, a követelözéssel.

Egy mondatban azért hadd térjek ki arra, hogy mit jelent ez, mert nyilván Istent nem lehet gonoszra kísérteni, gonoszra vinni, mert Hozzá nem fér a gonosz! Viszont, amikor az emberrel kapcsolatban használja a Biblia, hogy „ne kísértsd az Urat”, akkor ezt inkább úgy lehetne fordítani, hogy „ne kísérelj meg Istent segítségül hívni a saját magad által eltervezett utakban, vágyakban, célokban!” Így lehetne lefordítani a Máté evangéliuma 4. fejezete és a Lukács evangéliuma 4. fejezete alapján, ahol a Sátán Jézusnak felajánl valamit, és Jézus azt mondja: „meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.” Olyan vala-

mire akarja rávenni Jézust a Sátán, hogy az Atya akarata nélkül, azon kívül cselekedjen csak azért, hogy megmutassa, lám igaz: „angyalainak parancsol felőled (...), hogy meg ne üsd lábadat...” Erre mondja Jézus: az is „meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!”

A Bibliában tehát, Istent megkísérteni ezt jelenti: megkísérelni, hogy a magam útját hadd járjam, a saját akaratomat hadd érvényesítsem, de azért úgy lennék nyugodt, ha erre Isten rátenné az Ő pecsétjét, hogy „na, jól van, akkor csináld!”, mintegy Istentől valamit kikövetelni. Több ígét olvasunk a Bibliában ezzel kapcsolatban – a saját vágyainkat, terveinket Nélküle végbevinni. Arra tanít bennünket Jézus megkísértésének a története, hogy ne a saját vágyainkat akarjuk Istennel igazoltatni, hanem, amit Isten elrendelt, azt akarjuk végrehajtani! Tehát, azt keressem és kutassam: mi a Te akarated? Azt mutasd meg nekem szüntelen, és adj erőt, hogy ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy Te!

A kérésnek a második részével foglalkozzunk ma: „szabadíts meg a gonosztól!” A gonosz itt egy gyűjtőnév, hiszen mindazt a sötét erőt és gonosz hatalmakat jelenti, amelyekről az előbb hallottunk az Efézusbellekhez írt levél 6. fejezetében. Ott az ige felsorolja, hogy mik ezek: a sötétség fejedelmei, élükön egy fővezérrel, akit úgy hívnak, hogy Sátán. Tehát, mindez alatt értjük azokat a sötét hatalmakat, a Sátánt, annak seregét, a démonokat, a láthatatlan világ szereplőinek egy részét, akiket az Isten ellen való lázadás és az Úrral való szembenállás jellemez, és nyilván erre akarják rávenni és csábítani az embert is.

„Szabadíts meg a gonosztól!” – ennek a kérésnek kapcsán le kell szögeznünk azt, hogy a Gonosz egy létező valaki. Ez nem olyan egyértelmű mindenki számára, mert én még „hívó körökben” is találkoztam olyan testvérekkel, akik azt mondták: ó, hát ne mondjak már ilyet; Sátán nincs is! Egyrészt tagadják a létezését nagyon sokan, másrészt pedig olyanokkal is találkozom, akik kifigurázzák, és olyanokkal pedig még többször, akik nem veszik komolyan erejét és hatalmát.

Tehát, az, hogy „szabadíts meg minket a gonosztól”, először is azt jelenti, hogy egy létező ellenséget ne becsüljünk le, mert a Sátán nagyon okos! Úgy is lehet mondani, hogy intelligenciájával elkápráztatja az embereket. A Sátán halhatatlan intelligens, és ráadásul úgy jön felénk, hogy álcázza magát. Amikor Jézust megkísérte, ott nem álcázza magát. Jézussal szemben felesleges, mert Ő nagyon jól ismeri. Rögtön felismerné. De amikor az emberhez jön, akkor mindig álcázza magát; mindig valakinek a képében. Azt mondja az apostol az Újszövetségben: világosság angyalának is álcázza magát, ha kell. Hamis Krisztusként lép fel, hiszen Jézus azt mondja: „hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak.” Olyanokkal is találkoztam, akik elmondták nekem: tiszteletes úr, nekem megjelent Krisztus! Mondom: az nem Krisztus volt, hanem legfeljebb a Sátán Krisztus képében, mert Krisztus megmondta, amikor felment a mennybe, hogy többet nem látjuk. Komolyan kell venni Isten ígétjét! Ilyen nincs, hogy álmomban megjelent Krisztus! A hirdetett ígében van Krisztus közöttünk: ígétére, Lelkére, fenségére nézve nem távozik el tőlünk – mondjuk a hitvallásban.

Testvérek, ha valaki nem számol egy gonosz hatalommal, az nagyon balga ember. Van egy mondás: „Aki nem számol az ellenséggel, az elveszett.” Ha egy ország nem számol azzal, hogy neki vannak ellenségei, akkor nem is fog védekezni; akkor nem is fog felkészülni! Ha az országok biztosak lennének abban, hogy nincs is ellenség, őket soha, senki sem fogja bántani, akkor nem lenne a világon fegyverkezés!

Tehát az, hogy „szabadíts meg bennünket a gonosztól”, először is jelentse azt számunkra, hogy a bukott angyal, a Sátán, az ő bukott angyali seregeivel együtt, akik az Isten fenségére, dicsőségére és hatalmára törtek, mert olyanok akartak lenni, mint Isten, mindent megtesz, hogy elhitesse, ha lehet, még a választottakat is! Éppen ezért, azt mondja a Szentírás, hogy idegen tanok képeiben is jön hozzánk a Sátán, a kísértő, a gonosz. A III., IV., V. századokban nagyon sok tévtanító volt. Ha valaki elolvassa a Helvét Hitvallást, felsorolni is nehéz az írónak, Bullingernek, hogy akkor is, már az első századokban is, milyen tanítások jöttek, milyen tévtanok terjedtek. És ez így van ma, a XXI. században is! Éppen így harcolunk a tévtanokkal szemben, és próbálunk megmaradni az igaz tan és a bibliai tanítás mellett. S ezért mondjuk, ha sokan gúnyolnak is bennünket ma, hogy mi a reformátori tanok mentén magyarázzuk a Szentírást, hogy ebből nem engedünk! Azért, mert akkor hasonlóak leszünk a galatákhöz, akikről azt írja Pál apostol: milyen hamar más evangéliumhoz tértetek! Milyen hamar eltértetek attól, amit én hirdettem nektek.

„Szabadíts meg minket a gonosztól” – micsoda csodálatos dolog, mert ez a kérés arra ösztönöz, hogy „ember, menekülj oda az Úrhoz!” Ebből nem azt emelem ki, hogy van gonosz, hanem éppen arról szeretnék beszélni ma, hogy van a gonosztól egy hatalmasabb erő, a mi örökkévaló Istenünk, akinek a Sátán legföljebb csak „jelenthet”. A Sátán legfeljebb csak a szőnyeg szélén állhat, meghajolhat az Úr előtt –, mert szeretném, ha ma látnánk, hogy a mi Istenünk, uraknak Ura és királyoknak Királya egy nagyobb hatalom!

Említettem már egyszer azt a példát, amikor egy iskolában a hitoktató azt mondta a gyerekeknek, hogy „most erre a lapra íjátok rá, mit tudtok Jézusról, meg mit tudtok a Sátánról!” Amikor letelt az idő, a hitoktató beszédte a dolgozatokat, és akkor az egyik kislány azt mondta neki: tessék nézni, Jézusról annyit írtam, hogy a Sátánra már nem maradt idő! Úgyhogy, amikor ezt mondjuk, hogy „szabadíts meg minket a gonosztól”, akkor nem azt akarjuk, hogy a Sátánnal foglalkozzunk, hanem Jézussal foglalkozzunk, aki legyőzte a Sátánt, mert Jézus is ezt akarja! Egyszer valaki azt mondta nekem: minden vasárnap a Sátán munkájáról tessék beszélni! Mondom: eszem ágában sincs! Én Jézusról szeretnék beszélni, mert Őt kell hirdetni: a megfeszítettet és a feltámadottat! Őt kell ismernünk!

Ezt is említettem már, de még egyszer elmondom: nem a hamis pénzeket kell megismerni, hanem a valódit! Ha azt ismerem, majd annak a fényében tudom, hogy melyik a hamis. Éppen ezért, nekünk nem a hamis tanításokkal kell foglalkozni; nem a sötétség fejedelmével kell foglalkozni, hanem a világ világosságával! Azért, mert ahol megjelenik a világosság, ott oszlik a sötétség. Ahol van

igaz tan, ott nem fog aratni a tévtan. Meggyőződése, mert láttam már, hogy azokban a falvakban, gyülekezetekben, ahol a Szentírást igazán hirdették, a szekta nem tudott aratni. A szekta ott tudott aratni, ahol nem hirdették az igaz tanokat. Ott rögtön felütötte a fejét. Nekünk a világossággal kell foglalkozni, mert az igaz világosság már fénylik! Ahol az igaz világosság fénylik, ott a sötétség magától fog oszlani, és ahol Jézus Krisztus hatalma, ereje és dicsősége a te életedben megjelenik, onnan a Sátán el fog iszkolni! Próbálkozik majd, de nem vehet erőt. Ezért kell nekünk Jézus Krisztussal foglalkozni.

Ezt is elmondtam már: volt az egyházmegyénkben egy nagyon szelíd lelkipásztor, aki mindenkire csak jót tudott mondani. Ebben nagy példa volt nekünk. Azt mondták egyszer neki: te mindenkiről csak jót tudsz mondani; még talán a Sátánról is? Kicsit gondolkodott, majd ezt felelte: igen, kitartó! És ezt komolyan kell vennünk! Hadd idézzek most Joó Sándortól egy gondolatot! Az ő prédikációját is megnéztem, mit mondott erről, hogy „szabadíts meg a gonosztól”, és egy mondat különösen tetszett. Valahogy így mondta: „Testvérek, ennek a gonosznak a mi életünkben ott vannak a hídfőállásai. Ez olyan, mint amikor az ellenség egy árulót betesz a várba, és majd az onnan jeleket ad neki, hogy mikor támadhat. Az onnan majd jeleket ad, hogy hol van a leggyengébb pontja a várnak. A mi óemberi természetünk ilyen: a Sátán hídfőállása, beépített embere az életünkben, aki jeleket ad neki a támadásra. Éppen ezért szükséges neked és nekem a védelem!”

Az Efézusbeliekhez írt levél pontosan erről beszél. Nem arról beszél, hogy a támadást hogyan odázhatod el, hanem arról, hogy hogyan védekezhetsz: „Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok...” Isten fegyverei nélkül kiszolgáltatott vagy, mert el fog téged tiporni a gonosz, ha nem menekülsz! Ez az ige azért jó, hogy „szabadíts meg a gonosztól”, mert odavisz az Úrhoz minket. Valaki megszámolta, hogy a Bibliában harminchárom neve van a Sátánnak. A legismertebbek: emberölő volt kezdettől fogva; hazugság atyja; sötétség fejedelme – és minden neve egy ténykedésére utal. Tehát, egy tulajdonsága, egy ténykedése, egy munkája alapján van megnevezve: emberölő volt kezdettől fogva.

Ismeri a Bibliát a Sátán, csak Isten ígését nem tartja sokra. Cinikusan megveti az ígét, elferdíti, és legfőképpen helytelenül alkalmazza. Láthatjuk, hogy az Édenkertben is ez történt. Ő tudta, hogy Isten mit mondott, mégis megkérdezte: „Csakugyan azt mondta Isten?” Amikor Jézushoz megy, akkor is három ígét idéz: „mert meg van írva...” Vigyázzunk attól, hogy mi tudjuk, még nem biztos, hogy tekintélyt is adunk Isten ígésének! Múltkor olvastam valahol és nagyon megdöbbenett; valaki megkérdezte: tudjuk-e, hogy mikor volt az első farsang? Ki találta ki a farsangot? Az volt a válasz: „A Sátán találta ki a farsangot. Az első farsang az Édenkertben volt, amikor a Sátán álarcot öltött és kígyó képeben jelent meg. Ez volt az első álarc.” Ott álcázta magát először, mert meg akart téveszteni.

A mai ige elkéséríthet bennünket, hogy van gonosz, de megerősítő is lehet a számunkra, hogy van Szabadító! Jézus arra tanít bennünket, hogy nemcsak

gonosz van, hanem van Valaki, akihez odafordulhatsz. Egyik szép énekünkben énekeljük: „Te tudsz, s akarsz segíteni, hát segíts bajomon!” Van Valaki, aki tud és akar is segíteni! Fordulj oda Hozzá! Az a megdöbbenő, ami nagyon szomorú is, hogy az ember ahelyett, hogy azért imádkozna: szabadíts meg a gonosztól, inkább a gonosszal való kapcsolatot keresi! Ezt csak a hívők tudják mondani: szabadíts meg minket a gonosztól, mert Te nagyobb, hatalmasabb, erősebb vagy! Te meg tudsz szabadítani! Csak Te tudsz megszabadítani!

Azért kell kérnünk ezt, mert egyébként a bűneset után csak arra vagyunk berendezkedve, hogy ezzel a gonosszal keressük a kapcsolatot, és még jól is érezzük magunkat ebben a kapcsolatban! A Káténkban, amikor Isten önmagáról beszél, hogy „szeresd az Urat”; „ne legyenek néked idegen isteneid rajtam kívül”, akkor megkérdezik a Káté írói: mit követel az első parancsolat? A válasz így hangzik: azt, hogy ha kedves nekem lelkem üdvössége, kerüljek minden bálványimádást, minden varázslást, minden babonát, szenteknek vagy más teremtményeknek a segítségül hívását. Ezt azért mondja el a Káté, mert az ember hajlamos és hajlandó arra, hogy a gonosszal keresse a kapcsolatot. Egyrészt azért keresi, mert nem veszi komolyan, másrészt azért, mert nem gondolja, hogy a gonosz egyszer majd be fogja nyújtani a számlát!

Gyermekként éltem ezt meg: szemben lakott velünk egy cipész bácsi, akihez a szüleim sokszor átküldték a cipőket javíttatni. Olyan hat-hét éves lehettem. Mivel tartozunk Kondész bácsi? – kérdeztem. „Ó, semmivel!” Aztán mindig megcsinálta a cipőket ingyen, majd azt mondta egyszer: majd néhány év múlva, amikor már rengeteg cipőt kijavítottam, elhozom a kocsitokat! Mondtam otthon: többet ne vigyünk cipőt, mert ennek az lesz a vége, hogy elviszi a kocsinkat! Ő ugye ezt viccesen mondta, de egy hat-hét éves gyerek komolyan veszi!

Testvér, vedd komolyan, hogy a Sátánnak semmi ajándéka nincs ingyen, hanem egyszer benyújtja a számlát! Nem a kocsidat fogja elvinni, hanem a lelkedet és a testedet fogja kérni! Nem lehet vele kapcsolatban lenni úgy, hogy az embert ne kötné meg! A XXI. század embere is hallatlan babonás; vallásos babonás sokszor. Lehet, hogy majd egyszer elővesszük, mert a gyerekeink, unokáink és az iskolások, de felnőttek is körül vannak véve különféle praktikákkal, keleti sportokkal, mondván, hogy önvédelmi sport. „Hadd tudja megvédeni magát a gyerek a pesti utcán, hogyha szembe jön valaki, és esetleg rosszat akar!” Csak nem tudják, hogy kivel kerülnek kapcsolatba, milyen erővel, milyen hatalommal; kinek a segítségét kérik! De ugyanez vonatkozik a különféle tornákra, aminek extra neveket adnak, és nem tudjuk, hogy mi van mögötte! Álruha, mert nem látsz bele, és azt gondolod: ó, ártalmatlan! A horoszkópról már nem is beszélek! „Ó, én csak elolvasom!” De nem veszed tudomásul testvérem, hogy ezek mindig csak kötnek oda a gonosz fejedelemhez, és amikor erre rájössz, akkor azt fogod kérni, hogy „szabadíts meg a gonosztól!” Olyan szép az, amikor a Mózes könyvében az Isten embere felkiált, hogy „Szabadításodra várok Uram!” Ott vannak a gyermekei, és mivel mindegyik tökéletlen, mindenben van hamisság, ezért egyszer csak felsóhajt, mikor a gyermekeit áldja: szabadításodra várok Uram!

Ez a mai ige vigyen oda téged a Szabadítóhoz, mert azt mondja, hogy nemcsak gonosz van, hanem vedd tudomásul, hogy van Szabadító is! Jézus azért jött, hogy szabadítson. Azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa, és hogy a Golgota keresztyén egyetlenség tökéletes áldozatával, végleg eldőljön a csata. Végleg eldőljön a harc, és győzelmét neked és nekem ajándékozza! Amikor azt kérjük: „szabadíts meg a gonosztól”, azt jelenti, hogy magamat nem tudom megszabadítani, azért, mert az én erőm kisebb, mint a gonoszé. És azért kérem Istentől a szabadítást, mert Istennek meg nagyobb az ereje, mint a gonoszé! Kisebb erővel nem lehet nagyobb erőre hatni, de még nagyobb lehet a nagy erőre hatni! Mi magunkat nem tudjuk megszabadítani. Sem az ész, sem a tudomány, sem a rang nem segít bennünket, legfőképpen az nem, amikor ördögöt ördöggel akarnánk úzni. Csak Jézus a Szabadító, ezért Hozzá fuss! „Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok.”

És ez a kérés, hogy „szabadíts meg a gonosztól”, vessen véget minden dicsekedésünknek, minden önelégültségünknek, minden önmegváltásra irányuló ténykedésünknek! Ismerd el, hogy Jézus legyőzte a gonoszt, és te is csak úgy győzhetsz, ha Jézusba kapaszkodsz! Ez az ige tanítson meg bennünket az Úr kegyelmébe kapaszkodni, mert Ő a Szabadító és jót akar nekünk! A harctéren Ő a fővezér, ahogy majd fogjuk énekelni a záróénekünkben: „Lám a Sátán serge talpon, szembetörni kész, Jól vigyázz, mert akit elkap, teste-lelke vész!” Jézus Krisztushoz fordulj, a Szabadítóhoz, aki kész és képes segíteni, szabadítani, új életet adni, az új életben megtartani és célba vezetni a mennyei hazába!

Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, hadd teljen meg a szívünk a Te dicsőségeddel, nagysággoddal, erőddel, hatalmaddal! Adj nekünk belső, lelki örömet és békét, nyugalmat, és harcainkban legyen mentség a Te szabadító neved, aki azért jöttél, hogy megszabadítsd népedet annak bűneiből. Kérünk, Urunk, hogy rontsd le a Sátán munkáját ebben a világban is; gátold áradását a gonosznak, amely körülvesz bennünket; terveit, céljait, vágyait vannak, amelyek nem a Te célod, nem a Te akaratod, nem a Te vágyad. Engedd, Urunk, hogy néped szentségben és igazságban járhasson, felvéve a harcot, és engedd, hogy ne megadjuk magunkat, hanem harcoljunk a hitnek szép harcát, és nyerjük el a koronát, a győzelmi koszorút, amelyet ígértél a Téged szeretőknek, a győzteseknek, akik Veled ülnek majd a Te királyi székedben!

Kérünk, Urunk, hogy vigasztald gyászolóinkat, erősítsd a betegeket. Légy, Urunk, azokkal, akik ezekben a napokban majd érettségiznek, felvételiznek vagy vizsgáznak. Légy közel vagy távollévő szereteteinkkel, nemzetünkkel, hazánkkal; magyar népünkkel szerte, a teremtett világon, ezen a lakott földön; református testvéreinkkel, akik Isten ígéje körül összegyűlnek, hogy a Krisztusról való beszédet és evangéliumot hallgassák. Könyörülj meg rajtunk, és legyél őriző Pásztorunk a világ végezetéig, Urunk!

Ámen.

471,1,4 ének

Bliss Ph., 1838–1876.

Fel bá-rá-tim, drá-ga Jé-zus zász-la-ja a-
latt, Raj-ta, bát-ran! meg-se-gít és
győ-ze-del-met ad. Bíz-za-tok, mert
Jé-zus el-jön, ő a fő-ve-zér, Zeng-je
aj-kunk:hoz-zád es-dünk győ-ze-de-le-mér'!

4. Harci zajban, küzdelemben oldalunkon áll,
Benne higgyünk, ő segít meg szívünk harcinál. Bíz-zatok,
mert Jézus eljön, ő a fővezér! Zengje ajkunk: hozzád
esdünk győzedelemér'!

Bliss Ph., 1838–1876.